Lietas Nr. C16065914
Lietas arhīva Nr. CA-0251-16/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2016.gada 20.decembrī

Zemgales apgabaltiesa
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Belicka,
tiesneses I.Skudra, S.Maršāne,
ar tiesas sēdes sekretāri J.Zitāni,
piedaloties prasītājas pārstāvim /pers. B/, atbildētāju pārstāvei zvērinātai advokātei Ausmai Rozenbergai,
izskatīja atklātā apelācijas instances tiesas sēdē Aizkrauklē, Jaunceltnes ielā 5 civillietu AS „Swedbank", vienotais reģistrācijas Nr.40003074764, prasībā pret /pers. C/, personas kods /personas kods C/, un /pers. D/, personas kods /personas kods D/, par parāda piedziņu, kas ierosināta sakarā ar atbildētāju apelācijas sūdzību par Jēkabpils rajona tiesas 2015.gada 25.novembra spriedumu.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

2014.gada 17.aprīlī AS „Swedbank" (turpmāk arī banka) vērsās Jēkabpils rajona tiesā ar prasības pieteikumu pret /pers. C/ un /pers. D/ par parāda piedziņu, kurā norādīja, ka 2006.gada 8.augustā starp AS „Swedbank" un /pers. C/ noslēgts aizdevuma līgums Nr.06-086314-PK (ar grozījumiem 2009.gada 13.augustā), saskaņā ar kuru atbildētājam tika piešķirts aizdevums Ls 15000 apmērā. Aizdevums tika ieskaitīts /pers. C/ kontā.

Aizņēmējs apņēmās maksāt procentus līgumā noteiktajā apjomā un kārtībā. Saskaņā ar aizdevuma līguma nosacījumiem aizdevuma atmaksas un procentu maksājumi bija jāveic katra mēneša 13. datumā.

Aizdevuma līguma nodrošināšanai starp banku un /pers. D/ 2006.gada 8.augustā tika noslēgti divi hipotēkas līgumi: Nr.06-086314-PK/1, saskaņā ar kuru bankai par labu tika ieķīlāts nekustamais īpašums /adrese/ un Nr. 06-086314-PK/2, saskaņā ar kuru bankai par labu tika ieķīlāts nekustamais īpašums /adrese A/ .

Starp /pers.D/ kā galvinieci un banku kā kreditori 2006.gada 8.augustā tika noslēgts galvojuma līgums Nr.06-086314-PK/3, saskaņā ar kuru galvinieks uzņēmās atbildēt par aizņēmēja saistībām kā pats aizņēmējs.

Aizņēmējs savas uzņemtās saistības nepildīja, aizdevuma un procentu atmaksa tika kavēta kopš 2010.gada 13.maija.

Banka nosūtīja aizņēmējam un ieķīlātājam paziņojumu, ka banka ir atkāpusies no aizdevuma līguma ar 2013.gada 16.decembri, pieprasot nekavējoties pirms termiņa atmaksāt visu saņemto un neatmaksāto aizdevuma summu, procentus un līgumsodu tādā apmērā, kādus tie sastādīs uz naudas līdzekļu atmaksas dienu.

Uz 2014.gada 14.aprīli aizdevuma pamatsumma sastādīja 15501,21 EUR.

Lūdza tiesu piedzīt no /pers. C/ parādu 15501,21 EUR apmērā, piedziņas neiespējamības vai nepilnas piedziņas gadījumā parādu piedzīt no /pers. D/; atzīt AS „Swedbank" tiesības vērst piedziņu uz ieķīlāto nekustamo īpašumu /adrese/ , /adrese A/ , nepārsniedzot ar ķīlu nodrošinātā prasījuma apmēru; piedzīt no /pers. C/, piedziņas neiespējamības vai nepilnas piedziņas gadījumā - no /pers. D/ par labu AS „Swedbank" visus tiesāšanās izdevumus; noteikt AS „Swedbank" tiesības par laiku līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt 6 % gadā no piespriestās, bet neatmaksātās aizdevuma summa (lietas 4.-5.lapa).

Ar Jēkabpils rajona tiesas 2015.gada 25.novembra spriedumu AS „Swedbank" prasība apmierināta tiesas sēdē uzturētajā apmērā; no /pers. C/ par labu AS „Swedbank", bet piedziņas neiespējamības gadījumā vai nepilnas piedziņas gadījumā no /pers. D/, piedzīta parāda pamatsumma 13150,47 EUR, tiesas izdevumi – samaksātā valsts nodeva 787,69 EUR un izdevumi, kas saistīti ar tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu 7,83 EUR - kopējā summā 13945,99 EUR; AS „Swedbank" noteiktas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. C/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā vai nepilnas piedziņas gadījumā no /pers. D/, 6 % (sešus procentus) gadā no nenomaksātās parāda pamatsummas; no /pers. C/ un /pers. D/ valsts ienākumos solidāri piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 19,49 EUR.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem apstākļiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek par pienākumu līdzējiem izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesības atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 1589.pants nosaka, ka vienpusēja atkāpšanas no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Lietā nepastāv strīds par to, ka atbildētāji savas saistības noteiktajā termiņā nav izpildījuši.

Civillikuma 1934.pants nosaka, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā, bet aizņēmējam, jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums kādu viņš saņēmis, kā to nosaka

Civillikuma 1943.pants.

Nav strīda par to, ka izsniegts aizdevums 21343,08 EUR, neatmaksātā pamatparāda summa ir 13150,47 EUR, aizdevuma izpilde nodrošināta ar galvojumu, saskaņā ar kuru galvotājs uzņēmies atbildēt par parāda samaksu.

Civillikuma 1692.pantā sniegtā definīcija norāda, ka galvojums ir līgums starp galvinieku un kreditoru, no kā secināms, ka ar galvojuma līgumu tiek nodibināta atsevišķa saistība starp šīm personām. Līdz ar norādīto galvojums ir akcesora saistība, kas kalpo par citas saistības nodrošinājumu, un galvinieks ir subsidiāri atbildīgs par parādnieka uzņemto saistību.

Tiesa atzina, ka piedziņa vispirms vēršama pret galveno parādnieku, bet piedziņas neiespējamības gadījumā vai nepilnas piedziņas gadījumā - pret galvotāju, tādējādi ievērojot Civillikuma noteikto taisnīguma principu. Prasītāja prasība ir apmierināma un no 1.atbildētāja (/pers. C/) piedzenama parāda summa 13150,47 EUR apmērā, bet piedziņas neiespējamības gadījumā vai nepilnas piedziņas gadījumā minētā summa piedzenama no 2.atbildētāja

(/pers. D/).

Spriedums pamatots ar Civillikuma 1402., 1587., 1589., 1698., 1692.pantu, Civilprocesa likuma 193., 195.,. 204.[1]pantu (lietas 115.-119.lapa).

Par Jēkabpils rajona tiesas 2015.gada 25.novembra spriedumu /pers. C/ un /pers. D/ iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

Prasība tiesā celta priekšlaicīgi un nepamatoti uzskatot, ka saistību izpilde labprātīgi nav sagaidāma. Maksājumu kavējumi tika pieļauti sakarā ar darba zaudēšanu, par ko tika ziņots prasītājai, lūdzot pārskatīt maksājumu grafiku. Neskatoties uz to, no prasītājas puses nekas netika darīts, lai rastu risinājumu minētajā situācijā, gluži pretēji - prasītāja pieprasīja saistību tūlītēju izpildi pirms termiņa, maksājumus pa daļām vairs nepieņemšot. Neskatoties uz to, prasītāja turpināja katru mēnesi patvarīgi noņemt visu naudu no konta.

Norāda, ka līdz maksājumu termiņa beigām 2021.gada 13.jūlijam, turpinot maksāt pa daļām, atbildētāji aizdevuma summu būtu atdevuši. Gluži tāpat – pa daļām – aizdevuma summa tikusi arī ieskaitīta atbildētāja kontā.

Atsaucas uz Civillikuma 1779.pantu un norāda, ka maksājumu kavējumi ir pieļauti ne tīši, ne atbildētāju vainas dēļ. Atbildētāju vaina nav pierādīta. Darba zaudēšana ir neparedzētu apstākļu nelabvēlīga sakritība. Tādas situācijas bijušas arī iepriekš, taču, kad nauda atradās, maksājumi tikuši turpināti un lielākās summās, nekā tas ir uzrādīts prasībā.

Nepamatoti piedzīta summa 13150,47 EUR kā pamatsumma, kaut gan tā ir ar pievienotām procentu un citām summām.

Prasībā nav aprēķina, kurā būtu redzamas samaksātās summas un to novirzīšana parādu dzēšanai uz tiesas sēdes dienu. Bez šāda aprēķina prasību nevarēja izskatīt.

Atbildētājs vēlējās turpināt maksājumus pa daļām, taču prasītāja šādu viņa lūgumu netika izskatījusi.

Lūdz tiesu izskatīt no jauna lietu pēc būtības, taisīt jaunu spriedumu, prasību noraidot.

Apelācijas sūdzība pamatota ar Civilprocesa likuma 413.panta pirmo daļu, 414.panta pirmo daļu, 415.panta otro daļu (lietas 121.lapa).

AS ,,Swedbank" iesniedza paskaidrojumus par atbildētāju apelācijas sūdzību, kuros norāda, ka parāda pamatsummas apmērs ir pierādīts ar lietā esošo detalizētu pamatsummas aprēķinu. Bez tam atbilstoši Civillikuma 1838.pantam, ka samaksa izdarīta, ir jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Tā kā aizņēmējs /pers. C/ kopš 2010.gada 13.maija kavēja aizdevuma un procentu maksājumus, tad prasītāja izmantoja savas līgumā piešķirtās tiesības un atkāpās no aizdevuma līguma, pieprasot nekavējošu pirmstermiņa atmaksu.

Tiesas sēdē galviniece /pers. D/ prasību atzina.

Nepamatota ir atsauce apelācijas sūdzībā uz Civillikuma 1779.pantu par zaudējumiem, jo prasība ir celta par parāda, nevis zaudējumu piedziņu (lietas 150.-151.lapa).

Tiesas sēdē atbildētāju pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Ausma Rozenberga uzturēja apelācijas sūdzību, prasību neatzina, sniedza apelācijas sūdzībā norādītajam analogus paskaidrojumus, uzskatīja, ka pusēm nepieciešams veikt salīdzinošus aprēķinus par veiktajiem maksājumiem.

Prasītājas pārstāvis /pers. B/ apelācijas sūdzību neatzina, uzturēja prasību par neatmaksātās pamatsummas 11245,21 EUR apmērā parāda uz 2016.gada 6.decembri piedziņu. Sniedza paskaidrojumus atbilstoši tiesas sēdē iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem.

MOTĪVU DAĻA

Tiesa, noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, apelācijas sūdzības motīvus, uzskata, ka prasība uzturētajā daļā ir apmierināma pilnīgi, apelācijas sūdzība noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts sūdzībā.

No apelācijas sūdzības (lietas 121.lapa) izriet, ka atbildētāji Jēkabpils rajona tiesas 2015.gada 25.novembra spriedumu ir pārsūdzējuši pilnībā.

Prasītāja pirmās instances tiesas spriedumu nav pārsūdzējusi.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Jēkabpils rajona tiesas 2015.gada 25.novembra spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc apelācijas instances tiesa pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un līdz ar to atzīst, ka Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā nav nepieciešams norādīt.

Lietā nav strīda par sekojošiem lietas apstākļiem.

2006.gada 8.augustā starp AS ,,Swedbank" kā aizdevēju un /pers. C/ kā aizņēmēju noslēgts aizdevuma līgumus Nr.06-086314-PK, saskaņā ar kuru atbildētājam piešķirts aizdevums Ls 15 000 apmērā ar atmaksas termiņu līdz 2021.gada 13.jūlijam, ar procentu likmi par aizdevuma līdzekļu lietošanu 5,90%, par aizdevuma līdzekļu izmantošanu pēc grafikā paredzētā atmaksas termiņa papildus jāmaksā 0,16% no nokavētās summas par katru nokavēto dienu. Līguma 1.8.punktā noteikts līgumsods par aizdevuma procentu samaksas kavējumu 0,16% no nokavētās summas par katru nokavēto dienu. Līguma 1.2.punktā noteikts aizdevuma mērķis – nekustamo īpašumu remonts (lietas 9.-10.lapa).

Aizdevuma līguma Nr.06-086314-PK saistību izpildes nodrošināšanai 2006.gada 8.augustā starp AS ,,Swedbank" kā ķīlas ņēmēju un /pers. D/ kā ieķīlātāju noslēgts hipotēkas līgums Nr.06-086314-PK/1, ar kuru /pers. D/ ieķīlājusi nekustamo īpašumu /adrese/, ierakstīts Kūku pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr.100000058013-1 (lietas 14.-16.lapa) un hipotēkas līgums Nr.06-086314-PK/2, ar kuru /pers. D/ ieķīlājusi nekustamo īpašumu /adrese A/, ierakstīts Kūku pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr.100000058013-3 (lietas 17.-19.lapa).

2006.gada 8.augustā starp AS ,,Swedbank" kā kreditori un /pers. D/ kā galvinieci noslēgts galvojuma līgums Nr. 06-086314-PK/3, ar kuru galviniece uzņēmusies saistību kā pats parādnieks, uzņemoties atbildēt kreditoram par parāda samaksu, kā arī par parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesāšanās izdevumiem. Ar Galvojuma līgumu nodrošinātas /pers. C/ saistības, kas izriet no aizdevuma līguma Nr. 06-086314-PK, pilnā apjomā (lietas 20.-21.lapa).

Aizņēmējs savas uzņemtās saistības nepildīja, aizdevuma un procentu atmaksa tika kavēta kopš 2010.gada 13.maija.

Banka nosūtīja aizņēmējam un ieķīlātājam paziņojumu, ka banka ir atkāpusies no aizdevuma līguma ar 2013.gada 16.decembri, pieprasot nekavējoties pirms termiņa atmaksāt visu saņemto un neatmaksāto aizdevuma summu, procentus un līgumsodu tādā apmērā, kādus tie sastādīs uz naudas līdzekļu atmaksas dienu (lietas 24.lapa).

Uz 2014.gada 14.aprīli aizdevuma pamatsummas sastādīja 15501,21 EUR.

Lietā nav strīda par to, ka arī pēc atkāpšanās no aizdevuma līguma /pers. D/ kā galviniece turpināja daļēji maksāt no aizdevuma līguma izrietošo

parādu, kopā samaksājot 4199 EUR (lietas 238.lapa).

No prasītājas iesniegtā aizdevuma parāda aprēķina redzams, ka atlikušās parāda saistības uz 2016.gada 6.decembri ir neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 11 245,21 EUR apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasība tiesā celta priekšlaicīgi un līdz maksājumu termiņa beigām 2021.gada 13.jūlijam, turpinot maksāt pa daļām, atbildētāji aizdevuma summu būtu atdevuši. Maksājumi tika kavēti, jo atbildētājs zaudēja darbu, bet šobrīd maksājumi tiek turpināti. Atbildētājs vēlējās turpināt maksāt pa daļām, taču prasītāja šādu viņa lūgumu netika izskatījusi.

Civillikuma 1589.pants nosaka, ka vienpusēja atkāpšanas no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Aizdevuma līguma II daļas 7.4. punkts noteic, ka aizdevējam ir tiesības vienpusēji atkāpties no aizdevuma līguma un pieprasīt aizņēmējam aizdevuma līguma saistību izpildi pirms termiņa, ja aizņēmējs ilgāk kā 30 dienas nokavē aizdevuma līgumā noteiktos aizdevuma atmaksas vai procentu samaksas termiņus (lietas 12.lapa).

Prasītāja izmantoja aizdevuma līguma II daļas 7.4. punkta 1) apakšpunktā pielīgtās tiesības un vienpusēji atkāpās no aizdevuma līguma, 2013.gada 16.decembrī nosūtot atbildētājiem paziņojumu Nr. 316RC00-2479A (lietas 24.lapa), kur norādīts, ka atbildētāji kavē aizdevuma maksājumu kopš 2010.gada 13.maija.

No atbildētāja konta izraksta par laika periodu no 2006.gada 14.augusta redzams, ka kopš 2010.gada maija atbildētājs ir sācis kavēt aizdevuma pamatsummas un procentu maksājumus, 2013.gada decembrī kavētās pamatsummas maksājums jau sasniedzis Ls 1561,11, kas veido deviņpadsmit mēnešu maksājumu summu. No pārskata redzams, ka kavēti arī procentu maksājumi un kopš 2012.gada marta procentu maksājumi netika veikti vispār, uz atkāpšanās brīdi kavēto procentu summa bija sasniegusi Ls 1305,55, kas veido procentu kopsummu par divdesmit vienu mēnesi.

Līdz ar minēto tiesa atzīst, ka atbildētājs bija pieļāvis būtisku līguma pārkāpumu, kas atbilstoši aizdevuma līguma II daļas 7.4. punktam deva tiesības aizdevējam vienpusēji atkāpties no aizdevuma līguma.

No Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izriet, ka pielīgtas aizdevēja tiesības vienpusēji atkāpties no līguma, kuras tiek izmantotas, ja aizņēmējs ir pieļāvis būtisku līguma pārkāpumu, nevar tikt atzītas par netaisnīgu līguma noteikumu. Tātad kreditora izdarīta vienpusēja atkāpšanās no aizdevuma līguma, kas nozīmē, ka kreditors iegūst tiesības prasīt visu līguma saistību izpildi un uz saistību vairs neattiecas iepriekš norunātie termiņi, ir piemērojama attiecībā uz patērētāju, kurš ir pieļāvis būtiskus līguma pārkāpumus (kredīta atmaksas vai procentu samaksas maksājumu kavēšana ilgāk kā par 60 dienām vai biežāk kā trīs reizes gada laikā, katru reizi ilgāk par 30 dienām- Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.^{1}pants).

Prasītājam kā kreditoram arī nav pienākums obligāti noslēgt vienošanos ar parādnieku par līguma noteikumu grozīšanu, kas atbilstu parādnieka izteiktajai vēlmei, jo nodibinātā saistība ir pušu vienots gribas izteikums, līdz ar to arī grozījumiem noslēgtajā līgumā nepieciešama abu pušu piekrišana.

Lietā ir strīds par neatmaksāto aizdevuma summu.

Atbildētāji apelācijas sūdzībā norādījuši, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu nepamatoti piedzīta summa 13150,47 EUR kā pamatsumma, kaut gan tā ir ar pievienotām procentu un citām summām. Atbildētāji arī iebilduši, ka lietā nav aprēķina, kurā būtu redzamas samaksātās summas un to novirzīšana parādu dzēšanai uz tiesas sēdes dienu.

2016.gada 6.decembrī atbildētāju pārstāve iesniegusi savu aprēķinu (lietas 232.-236.lapa), norādot, ka /pers. D/ samaksājusi kredīta dzēšanai laikā no 2014.gada 6.janvāra līdz 2016.gada 1.decembrim 4079,64 EUR, bet /pers. C/ samaksājis:

- laikā no 2006.gada 13.septembra līdz 2010.gada 13.decembrim procentu maksājumus 4691,34 EUR
- laikā no 2006.gada 14.augusta līdz 2013.gada 13.decembrim aizdevuma pamatsummu 8241,52 EUR
- laikā no 2014.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 15.novembrim aizdevuma pamatsummu – 9615,61 EUR

Attiecībā uz /pers. D/ veiktajiem maksājumiem, prasītāja aprēķinā norādītos maksājumu saņemšanu atzīst un norāda, ka no /pers. D/ maksājumi saņemti pat lielākā apmērā, kā norādījusi atbildētāju pārstāve – 4199 EUR (lietas 238.lapa). Līdz ar to tiesa secina, ka par /pers. D/ samaksātajām summām lietā strīds nepastāv.

Tiesa, pārbaudījusi atbildētāju pārstāves aprēķinu, atzīst, ka aprēķins daļā par /pers. C/ veiktajiem maksājumiem ir kļūdains un neatbilst faktiski veikto maksājumu summām, neatbilst lietā iesniegtajam kredīta pārskatam un kontu izdrukām.

Atbildētāju pārstāve aprēķinā norādījusi, ka laikā no 2006.gada 14.augusta līdz 2013.gada 13.decembrim /pers. C/ samaksājis aizdevuma pamatsummu 8241,52 EUR.

Prasītāja norāda, ka kredīta dzēšanai šajā laikā samaksāti 5841,87 EUR.

No atbildētāju pārstāves aprēķina (lietas 234.lapa) redzams, ka no 2010.gada 13.maija atbildētāju pārstāve kā /pers. C/ samaksātās summas ir uzskaitījusi kreditora aprēķinātās summas (kredīta izrakstā aile "Aprēķināts", lietas 212.lapa) nevis atbildētāja faktiski atmaksātās summas (kredīta izrakstā aile "Atmaksāts"). Tā, piemēram, 2010.gada jūnijā samaksāti 9,71 lati, atbildētāju pārstāve aprēķinā norādījusi, ka samaksāti 64,61 lati, 13.07.2010. atbildētājs nav maksājis pamatsummu vispār, atbildētāju pārstāve aprēķinā norādījusi, ka samaksāti 66,95 lati, 2010.gada augustā atbildētājs nav maksājis pamatsummu, atbildētāju pārstāve aprēķinā norādījusi, ka samaksāti 65,23 lati.

Līdz ar to tiesa, noraida atbildētāju pārstāves iebildumus, ka atbildētājs /pers. C/ laikā no 2006.gada 14.augusta līdz 2013.gada 13.decembrim ir samaksājis aizdevuma pamatsummu 8241,52 EUR apmērā, jo iebildumi ir pamatoti ar kļūdainu aprēķinu, uzdodot kreditora aprēķinātās summas kā samaksātās summas.

Atbildētāju pārstāve savā aprēķinā par /pers. C/ samaksātajām summām aizdevuma atmaksai laikā no 2014.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 15.novembrim (lietas 235.lapa) norādījusi, ka /pers. C/ samaksājis 9615,61 EUR. Prasītāja norāda, ka kredīta dzēšanai šajā laikā /pers. C/ maksājumus nav veicis vispār.

Pārbaudot atbildētāju pārstāves aprēķinu, konstatējams, ka aprēķins ir pilnībā nepareizs.

No atbildētāju pārstāves aprēķina (lietas 235.lapa) redzams, ka arī par laiku no 2014.gada 1.janvāra atbildētāju pārstāve uzskaitījusi kreditora aprēķinātās summas (kredīta izrakstā aile "Aprēķināts" (lietas 220.lapa) kā /pers. C/ samaksātās summas.

No aprēķiniem par /pers. C/ samaksātajām summām aizdevuma atmaksai laikā no 2014.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 15.novembrim (lietas 235.lapa) un /pers. D/ samaksātajām summām kredīta dzēšanai laikā no 2014.gada 6.janvāra līdz 2016.gada 1.decembrim (lietas 236.lapa), secināms, ka atbildētāju pārstāve galvinieces /pers. D/ samaksātās summas kredīta dzēšanai ir uzskaitījusi divreiz – gan kā /pers. D/ samaksātās summas, gan kā /pers. C/ samaksātās summas.

Pie tam no prasītājas kredīta aprēķina (lietas 213., 214., 221. lapa) un /pers. C/ konta pārskata (lietas 190.-192. lapa) redzams, ka prasītāja ir atmaksājusi /pers. C/ pārmaksātās procentu un līgumsoda summas un ieskaitījusi tās pamatparāda un procentu parāda atmaksai, bet atbildētāju pārstāve savā aprēķinā norādījusi šīs summas kā /pers. C/ veiktos maksājumus laika periodā no 2014. līdz 2016.gadam, kaut gan šos maksājumus jau vienreiz ieskaitījusi kā /pers. C/ veiktos maksājumus par laiku līdz 2013.gadam, tādejādi šīs summas ieskaitot divreiz.

Līdz ar to tiesa noraida atbildētāju pārstāves iebildumus, ka atbildētājs /pers. C/ laikā no 2014.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 15.novembrim ir samaksājis 9615,61 EUR, jo iebildumi ir pamatoti ar kļūdainu aprēķinu, uzdodot kreditora aprēķinātās summas kā samaksātās summas, kā arī galvinieces samaksātās summas ieskaitot arī kā galvenā parādnieka maksātās summas.

Par procentiem prasītāja norādījusi, ka līgumiskajos procentu maksājumos par laiku līdz prasītāja atkāpšanās no līguma ir samaksāti 6024,10 EUR un 2130,20 EUR kā nokavējuma procenti, savukārt atbildētāju pārstāve norādījusi, ka laikā no 2006.gada 13.septembra līdz 2010.gada 13.decembrim atbildētājs veicis procentu maksājumus 4691,34 EUR. Pārbaudot kredīta izrakstu, secināms, ka procenti ir aprēķināti pareizi.

Prasītāja procentus par laiku pēc atkāpšanās no līguma nav lūgusi piedzīt, kā arī atzīst procentu samaksu lielākā apmērā kā to norāda atbildētāji, līdz ar to šajā daļā strīds nepastāv.

Līdz ar minēto tiesa atzīst, ka neatmaksātā aizdevuma pamatsumma ir aprēķināta pareizi un no /pers. C/ par labu AS „Swedbank", piedzenama parāda pamatsumma 11245,21 EUR.

2006.gada 8.augustā starp AS „Swedbank" kā kreditori un /pers. D/ kā galvinieci noslēgts galvojuma līgums Nr.06-086314-PK/3, ar kuru galviniece uzņēmusies saistību kā pats parādnieks, uzņemoties atbildēt kreditoram par parāda samaksu, kā arī par parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesāšanās izdevumiem. Ar galvojuma līgumu nodrošinātas /pers. C/ saistības, kas izriet no aizdevuma līguma Nr.06-086314-PK, pilnā apjomā (lietas 20.-21.lapa).

Civillikuma 1692.pants nosaka, ka galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda. Civillikuma 1698.pants nosaka, ka galvinieks atbild nevien par pašu galveno parādu, bet arī tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesas izdevumiem. Saskaņā ar Civillikuma 1702.pantu, kad pret galvinieku ceļ prasību, viņš var prasīt, lai kreditors griežas ar to papriekš pie galvenā parādnieka, ja piedziņa no tā izdarāma tikpat sekmīgi un viegli, bet šī tiesība atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies. Par tādu atteikšanos uzskatāms jau arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks.

Galvojuma līguma tiesiskums nav apstrīdēts, un lietā pierādīts, ka /pers. D/ galvojusi par /pers. C/ saistībām, kas izriet no aizdevuma līguma Nr.06-086314-PK.

Līdz ar minēto tiesa atzīst, ka, ja parāda piedziņa no /pers. C/ par labu AS „Swedbank" nav iespējama, parāds piedzenams no galvinieces /pers. D/.

2006.gada 8.augustā starp AS „Swedbank" kā ķīlas ņēmēju un /pers. D/ kā ieķīlātāju noslēgti hipotēkas līgumi Nr.06-086314-PK/1 un Nr.06-086314-PK/2 ar kuriem /pers. D/ ieķīlājusi nekustamos īpašumus /adrese/ un /adreseA/ .

Saskaņā ar hipotēkas līgumiem Nr.06-086314-PK/1 un Nr.06-086314-PK/2 6.1. un 6.3.punktu un Civillikuma 1319., 1326.pantu prasītājai ir tiesības vērst piedziņu uz ieķīlātajiem nekustamajiem īpašumiem aizdevuma līguma saistību neizpildes gadījumā. Tā kā prasītāja ir pierādījusi, ka atbildētājs ir kavējis maksājumus, prasītājai ir tiesības piedzīt parādu no atbildētāja /pers. C/, piedziņu vēršot uz /pers. D/ piederošajiem ieķīlātajiem nekustamajiem īpašumiem /adrese/ un /adreseA/ . Piedziņa uz ieķīlāto mantu tiek vērsta, lai kreditors saņemtu apmierinājumu parāda saistības izpildei, bet jebkurā gadījumā nepārsniedzot ar ķīlas priekšmetu nodrošināto prasījumu summas, kas šajā gadījumā saskaņā ar ierakstiem zemesgrāmatas nodalījumā ir Ls 21 000 jeb 29880,31 EUR (lietas 22., 23. lapa) .

Atbilstoši Civilprocesa likuma 195.panta un Civillikuma 1765.panta pirmās daļas noteikumiem AS „Swedbank" nosakāmas tiesības saņemt no /pers. C/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. D/ sešus procentus gadā no nenomaksātās parāda pamatsummas.

Civilprocesa likuma 223.panta 4.punkts noteic, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja prasītājs atteicies no prasības. Prasītāja prasību cēlusi par aizdevuma parāda pamatsummas piedziņu 15501,21 EUR apmērā. Tiesas sēdē prasītājas pārstāvis prasību uzturēja daļā par parāda pamatsummas 11245,21 EUR piedziņu, bet pārējā daļā prasību neuzturēja sakarā ar to, ka atbildētāji parādu daļēji bija samaksājuši. Līdz ar to tiesvedība prasības daļā par parāda 4256 EUR apmērā piedziņu ir izbeidzama.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa lietā taisījusi likumīgu un pamatotu spriedumu, bet apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai.

Iesniedzot prasību tiesā, prasītāja samaksājusi valsts nodevu 787,69 EUR apmērā (lietas 6.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,83 EUR apmērā (lietas 7.lapa), kas atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai piedzenami AS „Swedbank" labā no /pers. C/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no galvinieces /pers. D/.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai no /pers. C/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. D/ piedzenami valsts ienākumos iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 28,59 EUR apmērā (lietas 2., 149., 169., 181.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājiem nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.- 434.pantu, 223.panta 4.punktu, Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

AS „Swedbank" prasību uzturētajā apmērā apmierināt.

Piedzīt no /pers. C/, /personas kods C/ , par labu AS „Swedbank", vienotais reģistrācijas Nr.40003074764, bet piedziņas neiespējamības gadījumā vai nepilnas piedziņas gadījumā no galvinieces /pers. D/, personas kods /personas kods D/, parāda pamatsummu 11245,21 EUR, tiesas izdevumus – valsts nodevu 787,69 EUR un izdevumus, kas saistīti ar tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu 7,83 EUR - kopā 12040,73 EUR (divpadsmit tūkstoši četrdesmit *euro* 73 centus).

Noteikt AS „Swedbank", vienotais reģistrācijas Nr.40003074764, tiesības vērst piedziņu uz ieķīlātajiem nekustamajiem īpašumiem /adrese/ , kadastra Nr.5670 900 7380, un /adreseA/ , kadastra Nr.5670 900 7381, nepārsniedzot ar ķīlas priekšmetu nodrošināto prasījumu summu 29880,31 EUR.

Noteikt AS „Swedbank", vienotais reģistrācijas Nr.40003074764, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. C/, /personas kods C/ , bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. D/, personas kods /personas kods/, 6 % (sešus procentus) gadā no nenomaksātās parāda pamatsummas.

Piedzīt no /pers. C/, /personas kods C/ , bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. D/, personas kods /personas kods D/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 28,59 EUR (divdesmit astoņus *euro* 59 centus).

Noteikt, ka spriedums labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā pēc tā stāšanās likumīgā spēkā.

Izbeigt tiesvedību prasības daļā par parāda 4256 EUR apmērā piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā tiesā Civilprocesa likuma 451., 452.pantā paredzētajos gadījumos trīsdesmit dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas datuma, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā.

Pilns spriedums sastādīts 2017.gada 5.janvārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Belicka
Tiesnese I.Skudra
Tiesnese S.Maršāne